

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
SECRETARÍA GENERAL
REGISTRO GENERAL

22 SEP. 2025 12:37:01

Entrada **8065**

Preg. Club de Mar

Competencia	Competencias de la Cámara
Subcompetencia	Control e información
Tipo Expediente	184-Pregunta al Gobierno con respuesta escrita.

Fdo.: Pilar CALVO GÓMEZ
Diputada

A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Pilar Calvo i Gómez, en la seva qualitat de diputada de Junts per Catalunya i a l'empara del que es disposa en els articles 185 i s.s. del Reglament de la Cambra, formula al Govern les següents preguntes, sol·licitant la resposta per escrit.

El passat 17 de setembre, el Parlament de Catalunya va aprovar, amb una àmplia majoria, una Proposta de Resolució presentada per Junts que insta el govern de la Generalitat a tramitar amb la màxima celeritat la sol·licitud presentada per a la catalogació de l'edifici seu del Club de Mar de Sitges com a BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional), per poder preservar aquest patrimoni material i immaterial que, amb la piscina Maria Teresa, l'històric restaurant Pic Nic, del 1933, i el Kansas, del 1932, conformen un conjunt urbanístic de gran rellevància en la memòria col·lectiva dels ciutadans de Sitges des dels anys 30. Aquest conjunt urbanístic, ubicat en el Passeig de la Ribera, a l'inici del Passeig Marítim, està catalogat com a patrimoni protegit i va ser declarat Bé Cultural d'Interès Local per l'ajuntament de Sitges el 2014. El conjunt urbanístic de la Ribera va ser dissenyat per un grup d'arquitectes contemporanis de gran prestigi (Miralles, Coderch, Valls, Argilés) de l'època del racionalisme-funcionalisme. La seva pèrdua, per efecte de la llei de costes, a més d'urbanísticament, suposaria un trencament amb la memòria viva de Sitges.

El Club de Mar de Sitges és, a més, un espai d'alt valor esportiu i social, en el que es poden practicar esports de mar, especialment la vela, des de diferents vessants com la competició, el lleure, la formació i l'activitat inclusiva, tan importants per als nens i joves del municipi que aprenen a estimar el mar a través de l'esport.

El passat mes de maig, el Ministeri per a la Transició Ecològica va comunicar a l'Ajuntament de Sitges l'enderrocament imminent del Club de Mar i de la piscina Maria Teresa, en aplicació de la Llei de Costes i al·legant que les instal·lacions ocupen domini públic marítim-terrestre i han excedit els límits legals d'ocupació.

Davant la notificació d'enderroc, prevista inicialment pel 2 de juny, el Club de Mar va presentar un recurs contenciós administratiu sol·licitant mesures cautelars per evitar l'enderrocament. El passat 27 de maig, el TSJC va aturar cautelarment, i per tres dies, l'enderrocament, responant favorablement la petició de l'entitat Club de Mar. L'endemà mateix, des de Junts vàrem acordar amb la Vicepresidenta 3^a i Ministra de Transició Ecològica que per part del Ministeri no es demanaria l'enderrocament durant uns mesos per salvar l'activitat estival i perquè Junts havia anunciat que presentaria una Proposta de Resolució per demanar el reconeixement com a BCIN a través del Parlament de Catalunya, com així ha estat, sent coneixedors que el Club de Mar havia presentat al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya la documentació per a la sol·licitud del BCIN per aquest equipament i que, en paral·lel, havien cursat instància per fer constar aquesta sol·licitud a l'Ajuntament de Sitges que, en el seu ple de setembre del 2024, va anunciar que també sol·licitaria el reconeixement de BCIN de tot el conjunt urbanístic.

Què farà el govern espanyol en resposta a l'aprovació en el Parlament de Catalunya, per amplíssima majoria, de la Proposta de Resolució que insta el govern de la Generalitat a tramitar el BCIN de l'edifici del Club de Mar de Sitges amb la màxima celeritat? Tindrà en compte el dret de les sitgetanes i sitgetans de preservar tot el conjunt urbanístic (Pic Nic, Club de Mar, Piscina Maria Teresa i Kansas), catalogats com BCIL (Be Cultural d'Interès Local), i amb un gran valor immaterial per ser part de la memòria col·lectiva de Sitges per la seva rellevància en la pràctica dels esports de mar, especialment dels nens i joves del municipi, i també per tractar-se d'espais de convivència de la societat civil que han estat pioners en la promoció internacional de Catalunya en els àmbits del turisme i la cultura?

D'altra banda, el Restaurant Pic Nic, una de les 4 entitats que formen part del conjunt urbanístic litoral de patrimoni protegit, també afectat per l'expedient de costes de recuperació possessòria, va sol·licitar la incoació i tramitació d'un procediment de revisió de desllindament del DPMT fa més d'un any, en base a la pròpia llei de Costes, per modificar la línia del domini públic i que pugui quedar desafectat tot el conjunt urbanístic, entenent que el Passeig de la Ribera és de la ciutadania i no de l'estat i que aquest està obligat a complir la llei i a no actuar en contra dels interessos legítims dels seus ciutadans. El Restaurant Pic Nic està ubicat, des de fa més de 70 anys, en un edifici de l'arquitecte Coderch. El desembre del 2024 la Delegació de Costes li va atorgar un tràmit d'al·legacions i d'audiència, el Pic Nic va presentar al·legacions a finals de desembre del 24 però, a data d'avui, no han rebut cap resposta.

La petició de revisió del desllindament es basa en què, en aplicació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes, el Passeig Marítim ha de quedar fora del Domini Públic Marítim Terrestre (DPMT), donat que la línia exterior del passeig va ser edificada en el lapsus legal comprès entre els anys 1988 y 2013. Aquest posicionament està fonamentat en els següents arguments:

La Disposició Addicional Tercera de la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei de Costes disposa que les línies exteriors dels passeigs marítims (part més propera al mar) construïdes per l'Administració de l'estat, o per altres administracions públiques amb l'autorització d'aquella, entre l'entrada en vigor de la Llei de Costes i la Llei 2/2013, s'han d'entendre com a línies interiors de la ribera del mar i, per tant, formar part de la servitud de protecció, limítrof amb el DP però sense formar part d'aquest.

A més de l'anterior, per poder procedir-se a un nou desllindament en els termes de la Disposició Addicional Tercera, han de concórrer els restants requisits legals exigits tant a la Llei de Costes com en el seu Reglament:

- 1.- Que la construcció d'aquesta línia exterior dels passeigs marítims hagi suposat una alteració real del terreny que li serveix de suport.
2. Que el terreny hagi perdut les característiques naturals que permetrien incloure-la al DPMT.

3. Que el terreny no sigui necessari per a la protecció i la utilització d'aquest, prèvia declaració d'innecessaritat.

La intervenció del Pic Nic es basa en que la llei 22/1988 (art 12) i el reglament de la mateixa (art 19) permeten que el procediment de desllindament pugui ser incoat a petició de qualsevol persona interessada en el mateix i que hi ha jurisprudència (Sentència del TS 4 maig 2004, Sala Contenciós-Administrativa) que permet escoltar en el procediment aquelles persones o entitats que ostentin un dret real sobre una parcel·la inclosa en l'expedient de desllindament, com és el cas de l'històric restaurant.

Què pensa fer el Govern espanyol per protegir un passeig que en aplicació de la llei de costes és de la ciutadania de Sitges i no de l'estat donat que, pels arguments exposats anteriorment quedaria desafectat?

Congrés dels Diputats, a 22 de setembre de 2025

Pilar Calvo i Gómez
Diputada de Junts per Catalunya

A LA MESA DEL CONGRESO DE LOS DIPUTADOS

Pilar Calvo i Gómez, en su calidad de diputada de Junts per Catalunya y al amparo de lo dispuesto en los artículos 185 y s.s. del Reglamento de la Cámara, formula al Gobierno las siguientes preguntas, solicitando la respuesta por escrito.

El pasado 17 de septiembre, el Parlamento de Cataluña aprobó, con una amplia mayoría, una Propuesta de Resolución presentada por Junts que insta al gobierno de la Generalitat a tramitar con la máxima celeridad la solicitud presentada para la catalogación del edificio sede del Club de Mar de Sitges como BCIN (Bien Cultural de Interés Nacional), para poder preservar este patrimonio material e inmaterial que, con la piscina Maria Teresa, el histórico restaurante Pic Nic, del 1933, y el Kansas, del 1932, conforman un conjunto urbanístico de gran relevancia en la memoria colectiva de los ciudadanos de Sitges desde los años 30. Este conjunto urbanístico, ubicado en el Paseo de la Ribera, al inicio del paseo marítimo, está catalogado como patrimonio protegido y fue declarado Bien Cultural de Interés Local por el ayuntamiento de Sitges en 2014. El conjunto urbanístico de la Ribera fue diseñado por un grupo de arquitectos contemporáneos de gran prestigio (Miralles racionalismo-funcionalismo. Su pérdida, por efecto de la ley de costas, además de urbanística, supondría una ruptura con la memoria viva de Sitges.

El Club de Mar de Sitges es, además, un espacio de alto valor deportivo y social, en el que se pueden practicar deportes de mar, especialmente la vela, desde diferentes vertientes como la de competición, el ocio, la formación y la actividad inclusiva, tan importantes para los niños y jóvenes del municipio que aprenden a amar el mar a través del deporte.

El pasado mes de mayo, el Ministerio para la Transición Ecológica comunicó al Ayuntamiento de Sitges el derribo inminente del Club de Mar y de la piscina María Teresa, en aplicación de la Ley de Costas y alegando que las instalaciones ocupan dominio público marítimo-terrestre y han excedido los límites legales de ocupación.

Ante la notificación de derribo, prevista inicialmente para el 2 de junio, el Club de Mar presentó un recurso contencioso administrativo solicitando medidas cautelares para evitar el derribo. El pasado 27 de mayo, el TSJC detuvo cautelarmente, y por tres días, el derribo, respondiendo favorablemente la petición de la entidad Club de Mar. Al día siguiente, desde Junts acordamos con la Vicepresidenta 3ª y Ministra de Transición Ecológica que por parte del Ministerio no se pediría el derribo durante unos meses para salvar la actividad estival y porque Junts había anunciado que presentaría una Propuesta de Resolución para pedir el reconocimiento como BCIN a través del Parlament de Catalunya, como así ha sido, siendo conocedores de que el Club de Mar había presentado al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya la documentación para la solicitud del BCIN para este equipamiento y que, en paralelo, habían cursado instancia para hacer constar esta solicitud al Ayuntamiento de Sitges que, en su pleno de septiembre de 2024, anunció que también solicitaría el reconocimiento de BCIN de todo el conjunto urbanístico.

¿Qué hará el gobierno español en respuesta a la aprobación en el Parlament de Catalunya, por amplísima mayoría, de la Propuesta de Resolución que insta al gobierno de la Generalitat a tramitar el BCIN del edificio del Club de Mar de Sitges con la máxima celeridad? ¿Tendrá en cuenta el derecho de las sitgetanas y sitgetanos de preservar todo el conjunto urbanístico (Pic Nic, Club de mar, Piscina María Teresa y Kansas), catalogado como patrimonio protegido y con un gran valor inmaterial por ser parte de la memoria colectiva de Sitges por su relevancia en la práctica de los deportes de mar, especialmente de niños y jóvenes del municipio, y también por tratarse de espacios de convivencia de la sociedad civil que han sido pioneros en la promoción internacional de Catalunya en los ámbitos del turismo y la cultura?

Por otro lado, el Restaurante Pic Nic, una de las 4 entidades que forman parte del conjunto urbanístico litoral patrimonio de la Generalitat, también afectado por el expediente de costas de recuperación posesoria, solicitó la incoación y tramitación de un procedimiento de revisión de deslinde del DPMT hace más de un año, en base a la propia ley de Costas, para modificar la línea del dominio público y que pueda quedar desafectado todo el conjunto urbanístico, entendiéndose que el Paseo de la Ribera es de la ciudadanía y no del estado y que éste está obligado a cumplir la ley y a no actuar en contra de los intereses legítimos de sus ciudadanos.

El Restaurante Pic Nic está ubicado, desde hace más de 70 años, en un edificio del arquitecto Coderch. En diciembre del 2024 la Delegación de Costas otorgó un trámite de alegaciones y audiencia, el Pic Nic presentó alegaciones a finales de diciembre del 24 pero, a fecha de hoy, no han recibido ninguna respuesta.

La petición de revisión del deslinde se basa en que, en aplicación de la Ley de Costas, el paseo marítimo debe quedar fuera del Dominio Público Marítimo Terrestre (DPMT), dado que la línea exterior del paseo fue edificada en el lapsus legal comprendido entre los años 1988 y 2013. Este posicionamiento está fundamentado en los siguientes argumentos:

La Disposición Adicional Tercera de la Ley 2/2013, de 29 de mayo, de protección y uso sostenible del litoral y de modificación de la Ley 22/1988, de 28 de julio, de Costas dispone que las líneas exteriores de los paseos marítimos— parte cercana al mar – construidas por la Administración General del Estado, o por otras administraciones públicas con la autorización de aquella, entre la entrada en vigor de la Ley 22/1988, de 28 de julio, de Costas y la Ley 2/2013, deben entenderse como líneas interiores de la ribera del mar y, por tanto, formar parte de la servidumbre de protección, colindante con el DPMT, pero no incluida en éste.

Además de lo anterior, para poder procederse a un nuevo deslinde en los términos de la Disposición Adicional Tercera, deben concurrir los restantes requisitos legales exigidos tanto en la Ley de Costas, como en su Reglamento:

- 1.- Que la construcción de esa línea exterior de los paseos marítimos haya supuesto una alteración real del terreno que le sirve de soporte.
2. Que el terreno haya perdido las características naturales que permitirían incluirla en el DPMT.

3. Que el terreno no sea necesario para la protección y utilización de éste, previa declaración de innecesaridad.

La intervención del Pic Nic se basa en que la ley 22/1988 (art 12) y el reglamento de esta (art 19) permiten que el procedimiento de deslinde pueda ser incoado a petición de cualquier persona interesada en el mismo y que existe jurisprudencia (Sentencia del TS de 4 mayo 2004, Sala Contencioso-Administrativa) que permite escuchar en el procedimiento aquellas personas o entidades que ostenten un derecho real sobre una parcela, como es el caso del histórico restaurante.

¿Qué piensa hacer el Gobierno para proteger un paseo que en aplicación de la ley de costas es de la ciudadanía de Sitges y no del estado dado que, por los argumentos expuestos anteriormente, quedaría desafectado?

Congreso de los Diputados, a 22 de septiembre de 2025

Pilar Calvo i Gómez
Diputada de Junts per Catalunya